

در صورت صلوة و برخی از فروع مربوطه بآن

حضرت بهاءالله، حضرت ولی امر الله

نسخه اصل فارسی

کتاب گنجینه حدود و احکام باب اول - فصل هشتم - صفحه 21

باب اول - در نماز

فصل هشتم

در صورت صلوة و برخی از فروع مربوطه بآن

در کتاب اقدس نازل قوله تعالى: "قد فصلنا الصلوة فی ورقة اخرى طوبی لمن عمل بما امر به من لدن مالک الرقاب." (بند ۸)

و در لوح جوان روحانی درخشی میفرماید قوله تعالى: "اینکه در باره صلوة ذکر نمودند ... صلوة جدیده که بعد نازل کبیر آن معلّق است باوقاتیکه انسان در نفس خود حالتی مشاهده نماید فیالحقیقه بشأنی نازل شده لو تلقی علی الصخره لتتحرك و تنطق و علی الجبل لیر و یجری طوبی لمن قرء و کان من العاملين و هر یک قرائت شود کافیت."

در رساله سؤال و جواب نازل: "سؤال - در ورقه صلوة سه صلوة نازل آیا هر سه واجب است یا نه؟ جواب - عمل یکی از این صلوة ثلاث واجب هر کدام معمول رود کافیت."

ORIGINAL

"سؤال - در صلوة مبسوطه که فرمایش رفته بایستند مقبلا الی الله چنین مینماید که قبله لازم نباشد چنین است یا نه؟ جواب - مقصود قبله است."

"سؤال - صلوة ثالث را نشسته باید بجا آورد یا ایستاده؟ جواب - القیام مع الخضوع اولی و احبّ"

"سؤال - صلوة اولی را که میفرماید هر هنگام و هر وقت که انسان در خود حالت اقبال و خضوع مشاهده نماید بعمل آرد در شب و روزی یکبار یا ازمنه دیگر حکمش چگونه است؟ جواب - در شب و روزی یکبار کفایت هذا ما نطق به لسان الأمر"

مرکز میثاق جلّ ثنائه در لوح معاون التجار نراقی میفرماید قوله جلّ ثنائه: "ادای صلوة کبیر روزی یکمرتبه کافی و هر نفسیکه این صلوة بگذارد از ادای صلوة وسطی و صغری معاف است"

حضرت ولیّ امرالله ارواحنا لعواطفه الفداء در توقیع استوار ربّانی ارض بابل (مازندران) میفرماید: "در موقع تلاوت آیات و نماز جایز بودن سر برهنگی را سؤال نموده بودید فرمودند از منہیات محسوب نه ولی در بین اهل شرق محبوب و مستحسن نیست"

و در لوح جناب نعمت الله علائی مورّخه ۱۵ شهر المشیة ۹۲، ۱۱ اکتوبر ۱۹۳۵ میفرماید "آنچه راجع بتلاوت آخر نماز سؤال نموده بودید که امر است بنشینند و بخوانند آیا روی صندلی میتوان نشست یا خیر فرمودند بنویس جلوس بر کرسی جائز ولی نشستن روی زمین احسن و اولی" و در توقیع اینعبد نگارنده اوراق مورّخ ششم شهرالقدره سنه ۹۰

۹ نومبر سنه ۱۹۳۳ میفرماید قوله الأحلی: "در خصوص بیان مبارک در سوره صلوة "قد اظهر مشرق الظهور" آیا لفظ مشرق بصیغه اسم مکان یا بصیغه اسم فاعل است؟ فرمودند کلمه مشرق بصیغه اسم مکان باید قرائت شود. و اینکه معروض داشته بودید در صلوة حین زوال در نسخه‌ها در بیان مبارک فرق و تفاوت است فرمودند اصل آیه که بخط مرحوم زین المقربین است از این قرار "اشهد فی هذا الحین بعجزی و قوتک و ضعفی و اقتدارک و فقری و غنائک"

صورت نماز صغیر و وسطی بقرار ذیل است: (صلوة صغیر این است) " اشهد یا الهی بانک خلقتنی لعرفانک و عبادتک اشهد فی هذا الحین بعجزی و قوتک و ضعفی و اقتدارک و فقری و غنائک لا اله الا انت المهیمن القیوم"

(صلوة وسطى اين است) و من اراد ان يصلّى له ان يغسل يديه و في حين الغسل يقول: "الهي قو يدي لتأخذ كتابك باستقامة لا تمنعها جنود العالم ثم احفظها عن التصرف فيما لم يدخل في ملكها انك انت المقتدر القدير"

(و في حين غسل الوجه يقول) "ايربّ وجهت وجهي اليك نوره بانوار وجهك ثم احفظه عن التوجّه الى غيرك"

(و بعد له ان يقوم متوجّها الى القبلة و يقول) "شهد الله انه لا اله الا هو له الامر و الخلق قد اظهر مشرق الظهور و مكلّم الطور الذي به اثار الأفق الأعلى و نطقت سدرة المنتهى و ارتفع النداء بين الأرض و السماء قد اتى المالك الملك و الملكوت و العزة و الجبروت لله مولى الورى و مالک العرش و الثرى"

(ثم يركع و يقول) "سبحانك عن ذكرى و ذكر دونى و وصفى و وصف من فى السموات و الأرضين"

(ثم يقوم للقنوت و يقول) "يا الهى لا تحيب من تشبّث بانامل الرجاء باذيال رحمتك و فضلك يا ارحم الراحمين"

(ثم يقعد و يقول) "اشهد بوحدانيتك و فردانيتك و بانك انت الله لا اله الا انت قد اظهرت امرك و وفيت بعهدك و فتحت باب فضلك على من فى السموات و الأرضين و الصلوة و السلام و التكبير و البهاء على اوليائك الذين ما منعتهم شؤونات الخلق عن الاقبال اليك و انفقوا ما عندهم رجاء ما عندك انك انت الغفور الكريم"

اگر نفسى مقام آيه كبريه "شهد الله انه لا اله الا هو المهيمن القيوم" قرائت نمايد كافيست.